Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

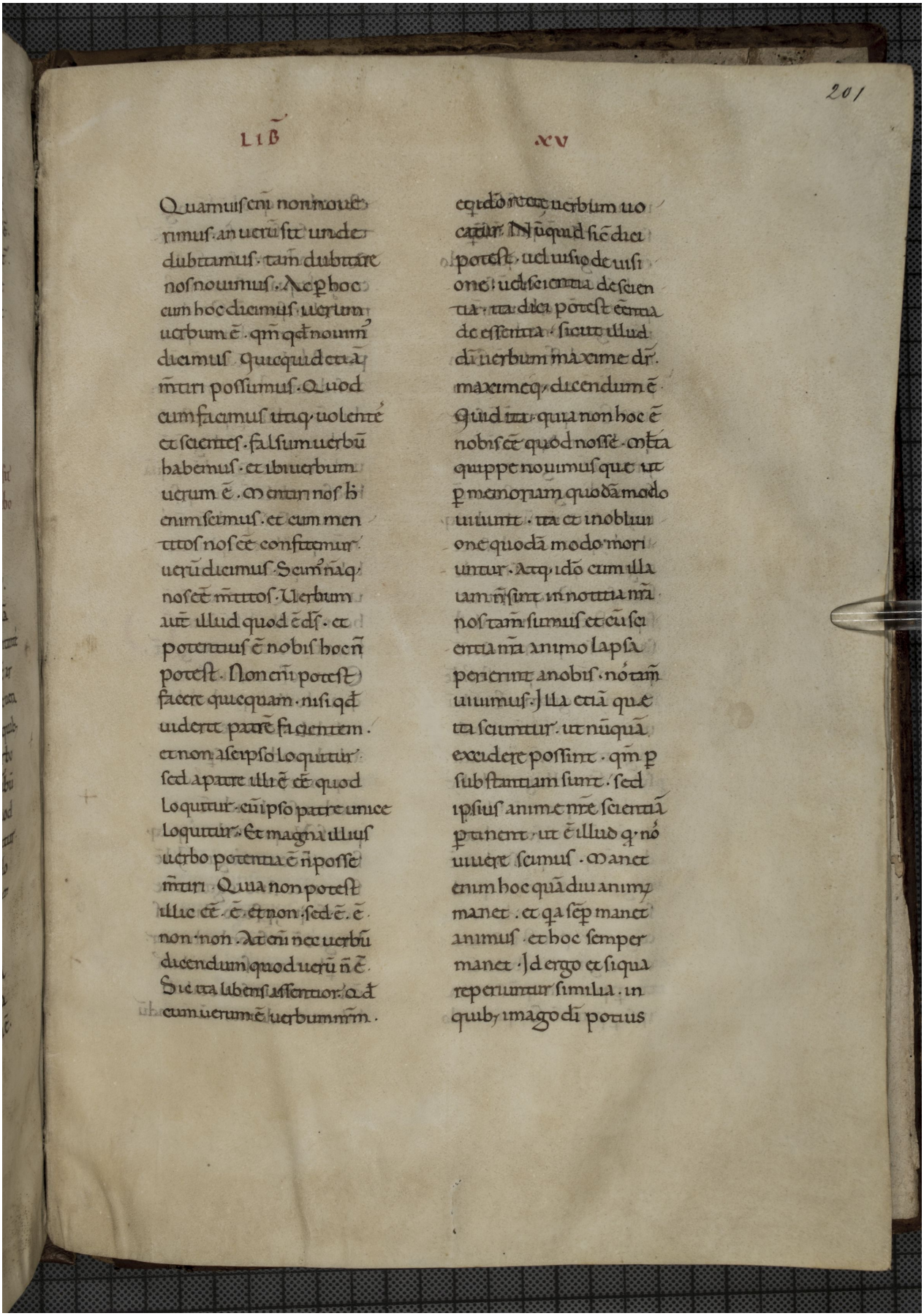

Quamuis enim non nouerimus an uerum sit unde dubitamus. tamen dubitare nos nouimus. Ac per hoc cum hoc dicimus uerum uerbum esse. quia nouimus dicimus. quicquid etiam mentiri possumus. Quod cum facimus utique uolentes et scientes. falsum uerbum habemus. et ibi uerbum uerum est. Omnia nos hi enim scimus. et cum mentimur nos esse confitemur. uerum dicimus. Scimus nam quia nos esse mentimur. Verbum autem illud quod est dei. et potentius est nobis hoc non potest. Non enim potest facere quicquam. nisi quod uiderit patrem facientem. et non a seipso loquitur. sed a patre illi esse. et quod loquitur. cum ipso patre unice loquitur. Et magna illius uerbo potentia est non posse mentiri. Quia non potest illic esse. esse et non. sed esse. esse non. non. Ait enim nec uerbum dicendum quod uerum non est. Sic ita libenter assentior. ad eum uerum esse uerbum mim. eq. dō ita uerbum uocatur. Nūquid sic dici potest. uel uisio de uisione. uel scientia de scientia. ita dici potest esse ita de essentia. sicut illud dei uerbum maxime dr. maximeq; dicendum est. Quid ita. quia non hoc est nobis esse quod nosse. Ecce quippe nouimus que ut p memoriam quodam modo uiuunt. ita et in obliuione quodam modo mori untur. Atq; idō cum illa iam non sint in notitia mea nos tamen sumus et cum scientia mea animo lapsa perierint a nobis. nō tamen uiuimus. Illa etiam que ita seruantur. ut nūquam excidere possint. quia p substantiam sunt. sed ipsius animae mere scientiam p tenent. ut et illud q. nō uiuere scimus. Manet enim hoc quamdiu animus manet. et qa sēp manet animus. et hoc semper manet. Id ergo et siqua reperiuntur similia. in quib; imago dei potius